

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. N.T.T. va interposar demanda de modificació de mesures paterno-filials, de data 18-1-2006, envers el Sr. J.A.C., segons la qual demanava que es modifiquessin les mesures relatives a les visites i a la pensió d'aliments, amb imposició de les costes processals a la part defenent.

El Sr. J.A.C. va oposar-se a la demanda, per escrit de data 8-2-2006, i va demanar que es procedís a la desestimació de la demanda, amb imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 5-9-2007, en virtut de la qual establia: "DECIDEIX: Primer.- Estimar parcialment la demanda de modificació de mesures paterno-filials primitives enregistrada amb el número seqüencial B-1837-3/05, promoguda per part de la Sra. N.T.T. contra el Sr. J.A.C..

Segon.- Modificar les mesures paterno-filials contingudes en el Conveni de separació matrimonial que fou ratificat per sentència de divorci, en el sentit de substituir el règim de visites fins ara existent -és a dir aquell previst al pacte setè apartats c) i d) del referit Conveni- per aquell que ambdós litigants han convingut en autes -segons diligència judicial practicada

el proppassat dia vint-i-dos de juny- declarant també que les despeses extraordinàries seran assumides per ambdós progenitors per parts iguals, quedant vigent en tots els altres punts que no afectin els presents canvis les mesures primitives.

Tercer.- donar compliment a tot allò necessari a fi que es practiqui la inscripció de la present resolució prop del Registre Civil del Principat d'Andorra.

Quart.- no efectuar especial condemna en costes"

III.- La resolució dictada a la instància ha estat objecte de recurs per la part agent i així, per escrit de data 7-11-2007, va presentar escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix demanava la revocació de la resolució d'instància.

Per el contrari, l'informe del Mgfc. Ministeri Fiscal, de data 23-11-2007, i l'escrit de contesta a les conclusions, de la part recorreguda, sol·licitaven la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges de la part recurrent són, en essència, els següents. Entén, en primer terme, que la resolució d'instància ha efectuat una incorrecta valoració de la prova practicada. Així, manifesta que no s'entén com es pot refusar la pràctica de la prova documental i asseverar que no ha variat substancialment la situació econòmica de l'alimentant. Afegeix també que cal fer esment que la pensió d'aliments es perllongarà fins a la majoria d'edat o fins la finalització dels estudis superiors. En segon terme, i respecte de la quantia de la pensió d'aliments, afirma que la capacitat econòmica dels progenitors i les necessitats de la menor han canviat.

En relació a la primera de les consideracions que efectua la part recurrent, aquesta Sala ja s'ha pronunciat per Aute, en el sentit d'entendre innecessàries les proves sol·licitades en segona instància i, per tant, la viabilitat o no del recurs interposat s'ha de resoldre en consonància amb el

resultat de la prova que es troba a les actuacions. Per tant, i per la innecessarietat de les proves proposades, tota vegada que el resultat que podrien proporcionar les mateixes ja es troba a les actuacions, s'escau analitzar si realment la valoració de la prova practicada esdevé inadequada o no.

Baldament, abans de procedir a l'anàlisi d'aquest motiu, s'escau assenyalar que encara que la resolució judicial no modifiqui la resolució d'instància i no faci cap esment a la durada de la pensió d'aliments, és reiterada la jurisprudència d'aquesta Sala segons la qual la mateixa s'extingeix quan s'assoleix la majoria d'edat o quan es finalitzen els estudis de grau superior que cursa l'alimentista.

II.- Respecte de la variació de la pensió d'aliments que pretén la part recurrent, aquesta Sala ha d'efectuar les següents consideracions. En primer terme, argumenta la part recurrent que s'ha produït una variació de les necessitats de la menor i de les capacitats econòmiques dels progenitors. En aquest sentit, aquesta Sala no pot estar d'acord amb l'argumentació de la recurrent. En efecte, de la prova practicada s'extreu que ambdós progenitors mantenen una feina estable, a l'igual que en el moment de la seva separació i que la menor no ha necessitat atencions especials o extraordinàries, essent les seves les pròpies d'una menor de la seva edat. Si a aquests extrems, afegim que quan s'insta un procediment de modificació de mesures, cal acreditar que entre les que el tribunal va tenir en compte per a fixar-les originàriament i les del moment en el qual es pretén la modificació, s'ha d'haver produït una alteració substancial de les mateixes, cal concloure que en el present cas, aquesta modificació no s'ha provat, atès que de la prova que consta en autes s'evidencia que les circumstàncies no han variat de forma essencial.

Per últim quant a les despeses extraordinàries, tampoc es requereix una especial enumeració de les mateixes, sinó que el que fa l'òrgan judicial d'instància és instar als progenitors a que es posin d'acord sobre les mateixes i serà quan manqui l'acord que s'escaurà, en tràmit d'execució de sentència, a la determinació i fixació de quines despeses mereixen aquesta consideració. Esdevé, per tant, innecessari que la sentència especifiqui quines són les despeses que mereixen aquesta consideració, essent suficient que es determini la seva

contribució per meitats, a la vegada que, en cas de conflicte, i conforme a la jurisprudència que ha fixat quines poden merèixer aquesta significació, es procedeixi com correspongui.

Consegüentment, en consonància també amb el criteri del Ministeri Fiscal, procedeix la desestimació del recurs i la confirmació de la resolució d'instància.

III.- Atesa l'especial naturalesa dels interessos en conflicte, no s'escau efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. N.T.T. contra la sentència, de data 5-9-2007, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-